

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžk/10/2019
Identifikačné číslo spisu: 7017201065
Dátum vydania rozhodnutia: 17.04.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančenič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7017201065.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeniča a zo sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Anny Peťovskej, PhD. (sudca spravodajca), v právnej veci žalobcu: Ing. Y. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., zastúpený: Advokátska kancelária - Ján Buroci, s.r.o., so sídlom Za Šestnástkou 17, 052 01 Spišská Nová Ves, proti žalovanej: Obec Buglovce, so sídlom Buglovce 56, 053 04 Spišské Podhradie, zastúpená: Mgr. Juraj Berčo, advokát, Zimná 59, Spišská Nová Ves, v konaní o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovanej proti výroku o trovách konania uznesenia Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Sa/23/2017-49 zo dňa 17.12.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Sa/23/2017-49 zo dňa 17.12.2018 vo výroku o trovách konania z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

1. Napadnutým výrokom uznesenia č. k. 6Sa/23/2017-49 zo dňa 17.12.2018 Krajský súd v Košiciach (ďalej aj len „krajský súd“) rozhodol tak, že žalobcovi priznal voči žalovanej právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, keď konanie bolo zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby.

2. Výrok o trovách konania krajský súd odôvodnil procesným zavinením žalovanej na zastavení konania pri aplikácii § 167 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z., Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“). Krajský súd vyslovil, že žalobca podal žalobu dôvodne, pretože žalovaná bola v konaní o výrub dreviny „Topol“ začatého na základe žiadosti žalobcu zo dňa 20.12.2016 nečinná. Žalovaná prvotný úkon vykonala až dňa 15.11.2017, kedy sa obrátila v tejto veci na Okresný úrad Levoča, odbor starostlivosti o životné prostredie.

3. Proti uzneseniu krajského súdu podala v zákonnej lehote žalovaná kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP. Tvrdila, že konanie vo veci bolo zastavené v dôsledku späťvzatia žaloby. Krajský súd o trovách konania rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože žalobcovi priznal voči žalovanej úplnú náhradu trov konania podľa § 167 ods. 1 SSP, v zmysle ktorého

súd prizná žalobcovi voči žalovanej právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech. Použitie tohto ustanovenia v prípade, ak bolo konanie zastavené, je preto pojmovo vylúčené, pretože v takomto prípade nemožno hovoriť o úspechu žalobcu v konaní.

4. Žalovaná nesúhlasila ani s tvrdením súdu, že mala procesne zaviniť zastavenie konania. Toto jednoznačne zaviniť žalobca, pretože zobral žalobu späť.

5. Nestotožnila sa ani s názorom, že žaloba bola podaná dôvodne, a že žalovaná bola v správnom konaní nečinná.

6. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že podanou žalobou sa domáhal odstránenia nečinnosti žalovanej vo veci vydania súhlasu na výrub stromu na parcele v podielovom spoluvlastníctve. Žalobca podal žiadosť dňa 20.12.2016 a v zákonom stanovenej lehote žalovaná súhlas nevydala. Voči nekonaniu žalovanej podal dňa 07.07.2017 sťažnosť, ktorú žalovaná v zákonnej lehote nevybavila. Až potom, čo sa žalobca obrátil vo veci nečinnosti na súd a súd vyzval žalovanú na vyjadrenie, žalovaná začala nové administratívne konanie a sama podala žiadosť o výrub dreviny. Administratívne konanie vo veci jej žiadosti nemôže byť preukázaním vybavenia žiadosti žalobcu. K uspokojeniu práv žalobcu došlo až následne počas súdneho konania, kedy došlo k výrubu predmetného stromu. Súdne konanie tak stratilo opodstatnenie až po jeho začatí, čo zaviniť svojou pasivitou výlučne žalovaná. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby Najvyšší súd SR kasačnú sťažnosť žalovanej zamietol a žalobcovi priznal plnú náhradu trov kasačného konania.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnutý výrok o trovách konania uznesenia krajského súdu v rozsahu dôvodov uvedených v kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

8. Preskúmaním veci kasačný súd zistil, že predmetom konania Krajského súdu v Košiciach vo veci sp. zn. 6Sa/23/2017 na základe žaloby doručenej súdu dňa 30.11.2017 bolo preskúmanie, či žalovaná bola v konaní o žiadosti žalobcu zo dňa 20.12.2016 na výrub dreviny „Topol“ v zmysle § 47 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z. z. na parc. č. 375 k. ú. X. nečinná tak, ako to tvrdí žalobca.

9. Krajský súd uznesením č. k. 6Sa/23/2017-49 zo dňa 17.12.2018 konanie o žalobe proti nečinnosti podľa § 63 SSP pre jej späťvzatie zastavil a podľa § 167 ods. 1 SSP priznal žalobcovi voči žalovanej právo na plnú náhradu trov konania vzhľadom na jej procesné zavinenie na zastavení konania.

10. Krajský súd tak rozhodol bez toho, aby mal administratívnym spisom nesporne preukázané doručenie žiadosti žalobcu zo dňa 20.12.2016 žalovanej, či táto žiadosť žalobcu zaevidovala, a či o tejto procesne do 15.11.2017, kedy sama listom č.j. 288/2017 požiadala Okresný úrad Levoča ako žiadateľka o výrub dreviny (1 ks topoľa) nachádzajúceho sa na parc. č. KN E 375, CKN 97/2 k.ú. X., konala. Žiadosť žalobcu netvorila prílohy listu č.j. 288/2017. Administratívny spis, ktorý žalovaná súdu predložila, neobsahuje k žiadosti žalobcu žiadne podklady (vrátane žiadosti zo dňa 20.12.2016 a sťažnosti zo dňa 07.07.2017).

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na tieto zistenia, keď vyjadrenia účastníkov konania síce naznačujú, že žalovaná mohla byť v konaní o žiadosti žalobcu zo dňa 20.12.2016 určitý čas nečinná, má za to, že pre tento záver a ustálenie subjektu zodpovedného za procesné zavinenie zastavenia konania s následkom rozhodnutia o plnej resp. čiastočnej náhrade trov konania (a podľa § 171 SSP), krajský súd nemal postačujúce podklady, a preto je treba jeho záver považovať za predčasný.

12. Vzhľadom na to námietky žalovanej vznesené v kasačnej sťažnosti uznal za dôvodné, a preto napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

13. V novom rozhodnutí, ktoré krajský súd vydá po odstránení vytknutých väd zároveň rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

14. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.